

ISUSOVIH SEDAM RIJEČI OPORUKA

Uvodna napomena

Svatko ima svoj životni križ. Njegovo uzemljenje jest naša dubina opterećena negativnim iskustvima, a njegovu visinu čini naše klanjanje idolima (lažnim vrednotama) kojima izručujemo svoje postojanje. Jedan horizontalni krak a našega životnoga križa na koji smo razapeti čini istina da smo na ovaj svijet došli bez svoje volje, a drugi da odlazimo iz njega jest također bez svoje volje. Čovjek bi htio biti svoj gospodar i slobodno raspolagati sa svojim životom. Upravo mu to nije moguće.

Izlaz iz te neodržive muke jest obraćenje na koje nas poziva Evanđelje. Isus zna otkuda dolazi i kamo ide. On časti Oca i slobodan je od svega zla koje mu je naneseo. Svome vjerniku i sljedbeniku Isus daje mogućnost da okovi njegova životnoga križa budu raskinuti tako što ga poziva da uđe s njim u njegov čas. Uvjet za to jest obraćenje; tj. prihvaćanje puta sa Sinom Božjim. On raskida okove našega životnoga križa. Naime, samo Sin Božji zna otkud dolazi i kamo ide. On časti svoga Oca. Nikada ne dopušta da njegovim postupcima ravnaju negativna iskustva koja je i sam duboko iskusio.

Nama, Kristovim vjernicima, veoma su značajne oporučne riječi našega Učitelja. Kao što često mislimo i prepričavamo riječi koje nam je uputila draga osoba prije svoje smrti, tako se kršćanin rado zaustavlja i osluškuje SEDAM UČITELJEVIH RIJEČI NA KRIŽU. One imaju posebnu težinu i poruku. One imaju moć obeskrjepiti naš životni križ na koji je razapet svaki. ama baš svaki čovjek.

Pristupna molitva

Isus, ti si moj Učitelj i Spasitelj. Tvoj Križ je najsnažnija katedra. Želim ući s tobom u tvoj čas. Otkri mi sve tko sam i što sam u tvom času; ono što u mom životu nije u skladu s tvojim naukom; sve ono što me udaljava od tebe i sve ono što me čini tebi sličnim.

Poniženi i Mučeni, ti blagoslivljaš a ne proklinješ. Kao što se val razbija o hrid, tako se zlosilje razbija o snagu tvoje praštajuće ljubavi. Kidaš lance osvete.

Neka me obuzme moć tvoje oporučne riječi.

Spasitelju moj, svoje obraćanje Ocu, Majci, Učeniku, svom supatniku; tvoja molitva za one koji te muče, sada su okrepa mome životu. U snazi tvoje riječi moj životni križ gubi svoju gorčinu i reskost.

Najveće čudo, Sine Oca vječnoga, koje si učinio nije ozdravljenje bolesnika, zapovijed moru i vjeru, niti uskrsnuće mrtvih. Najveće tvoje čudo jest spremnost

da trpiš do kraja s onima koje ljubiš. U svome času Ti, Isuse, nisi dozvao žurnu pomoć. Unatoč svoj dramatičnoj patnji izgovaraš riječ: *«Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!»* (Iv 12, 27). Ohrabri me da budem i pođem s tobom.

1. «Bože moj, Bože moj,!» (Mt 27, 36)

Isuse, Postao si nam u svemu sličan, osim u grijeh. Sličan si nam nadasve u patnji. Kušao si nemoć do kraja. Posve si bliz ljudskoj nemoći. Bože moj, vapio si: «Eloi Eloi (Elahi, Elahi) lama sabahtani». Ljubljani Očev Sine, što li znači ovaj tvoj vapaj? Stojim pred nedokušivom tajnom. Isuse, ti ne kriješ niti potiskuješ svoju bol. Unatoč svega, ostaješ Sin punoga povjerenja prema Ocu. U najdramatičnijem trenutku, u časa kada dotičeš dno zla, imaš snage reći: *«Bože moj, Bože moj»!*

Pitam se: Zašto toliko trpljenje? ... nesreće? bolesti? ... tjeskobe? Zašto iskustvo tolike nemoći? Stojeći u sjeni tvoga križa, ovoga trenutka s tobom smijem izreći svoju tužaljku:

«Bože moj, Bože moj zašto si me ostavio»!

²Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?

Daleko si od ridanja moga.

³Bože moj, vičem danju, al'ne odvrćaš;

noću vapijem i nema mi počinka.

⁴

A ipak, ti u Svetištu prebivaš,

Nado Izraelova!

⁵U tebe se očevi naši uzdaše,

uzdaše se, i ti ih izbavi;

⁶k tebi su vikali i spasavali se,

u tebe se uzdali, i postidjeli se nisu.

U sjeni tvoje Pashe nalazimo smisao svojoj boli i nemoći. Moj gospodar nisu slijepe sile patnje, nemoći i smrti. Kad sam s tobom, što mi tko može? Prihvaćam put obraćenja, put s Tobom, Učitelju. Uz tebe i noć postaje sjajna poput dana. Po križu i napuštenosti svojoj – sada i na času smrti moje – oslobodi me, Gospodine.

2. «Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!» (Lk 23, 34)

Prikovan na drvo križa, viseći na čavlima kojima su ti probodene ruke i noge, ti, Bože moj moliš: «Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!» Tko si ti, Gospodine moj? Tko si ti Bože Evanđelja? Bog si nepoznati; posve drugačiji. Svet si!

Bože moj, ti moliš za one koji te ponižavahu, zlostavljajahu, na smrt osudiše i na križ pribiše. Uz tvoj vapaj: «Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine», spoznajem da su tvoje najzahtjevinje zapovijedi objava Ljubavi. Postojiš ti koji blagoslivljaš i svoje progonitelje. Postojiš ti koji uvijek na zlo odgovaraš dobrom. Ti se, Bože moj, ne daš zagaditi tuđim zlom. Ne dopuštaš da ono zaposjedne tvoje dubine i da ravna tvojim postupcima.

Tvoji najuzvišenije zahtjevi: «*Budite dakle savršeni* kao što je savršen Otac vaš nebeski!» (Mt 5, 48) i «*Budite milosrdni* kao što je Otac vaš milosrdan» (Lk 6, 28), nisu ništa drugo doli tvoja želja da uđem u zbilju Trojstvene ljubavi. To je moguće samo po snazi tvoga Duha. Ti mi, Bože moj otvaraš vrata u beskrajne prostore slobode djeteta Božjega. Ti izričeš najdublje otkucaje beskrajno milosrdnog Božjeg Srca.

Gospodine Isuse, dira me tvoja ljubav i dobrota. Zoveš me na obraćene. Ti hoćeš da moje srce bude svetište; hram Boga živoga u kojemu boravi Tvoja i Očeva Ljubav. Kako li je teško kada, od tebe stvoreno svetište postaje smetište. Kako li je teško biti opterećen zlom koje sam zadao. Kako li je nesnosno biti uznik zla koje sam pretrpio. Bože moj, ne dopusti da mojim postupcima ravna zlo. Ne dopusti da moje srce postaje podstanara čiji je izvor Zli. Očisti, Gospodine, moj spomen na zlo. Osposobi me da nad svakim koji me je uvrijedio s tobom molim: «*Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine*»!

Nastani u moje srce riječ: *dječice, grijesi su vam oprošteni* (1 Iv 2, 12). Samo tako mogu biti slobodan od prikovanosti na svoj životni križ. To je put d mojim postupcima ne ravna zlo nepovjerenja koje je pohranjeno i mojoj podsvijesti. Praštam... Ti, Bože moj, iscijedi svu gorčeni iz moga srce. Pred tebe donosim sve uvrede koje sam pretrpio ili zadao. Ti si Bog, a ne čovjek. «*Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju?*» (Mih 7, 18)

Slušam tvoju zapovijed: «blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju» (Mt 6, 28).

Bože moj, snagom tvoje praštajuće ljubavi želim poći do onih koji su me povrijedi. Na svakim kažem: «Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!» Ljudi, braćo moja, blagoslivljam vas....

Blagoslivljat ću ime tvoje dovijeka

Bože kralju moj

Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja,
i sve što je u meni, sveto ime njegovo!

²Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja,
i ne zaboravi dobročinstva njegova:

³On ti otpušta sve grijehe tvoje,
on iscjeljuje sve slabosti tvoje;

⁴On ti od propasti čuva život,
kruni te dobrotom i ljubavlju;
⁵život ti ispunja dobrima,
k'o orlu ti se mladost obnavlja.

⁸Milosrdan i milostiv je Jahve,
spor na srdžbu i vrlo dobrostiv.

⁹Jarostan nije za vječna vremena
niti dovijeka plamti srdžba njegova.

¹⁰Ne postupa s nama po grijesima našim
niti nam plaća po našim krivnjama.

¹¹Jer kako je nebo visoko nad zemljom,
dobrota je njegova s onima koji ga se boje.

¹²Kako je istok daleko od zapada,
tako udaljuje od nas bezakonja naša.

¹³Kako se otac smiluje dječici,
tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.

3. «Zaista, kažem ti: još danas bit ćeš sa mnom u raju!» (Mt, 23, 43)

Koje li moći Križa?! Razbojnik staje na tvoju stranu, jedinstveni Pravedniče. Suraspetom zločincu koji te pogrđivao kaže: *«Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on - on ništa opako ne učini»* (Lk 23, 42). U njemu si probudio, Bože moj, onu iskru dobra koja je duboko bila zapretana. Na njegovu riječ: *«Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje»*, ti odgovaraš: *«Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!»*. Tvoja nastupna riječ: *«Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje»*, za razbojnika danas postaje stvarnost. U susretu s Tobom, Bože moj, u jednom času zločinac postaje svetac. kakav li je dar primio?!

Ti bože moj znadeš odakle dolaziš i kamo ideš. Samo uz tebe moj životni križ gubi svoju trpkost. Dopusti mi biti blizu tebe sada i uvijek. Uči me poniznosti i čistoći srca. *«Čisto srce stvori mi, Bože»*.

Riječ upućena razbojniku jest riječ nade svakom grešniku. I meni je silno ohrabrenje. Razbojnik je prvi svetac Crkve, prvi čovjek kojega si Ti, Spasitelju moj, predao u zagrljaj milosrdnom Ocu; Ocu, rasipnom dobrotom i ljubavlju; svome i našem Ocu.

S razbojnikom koji pred tobom postaje svetac molim: Gospodine, *sjeti me se*.

Gospodin je pastir moj

zla se ne bojim

Gospodin je pastir moj:

ni u čem ja ne oskudijevam;

2na poljanama zelenim

on mi daje odmora.

Na vrutke me tihane vodi

3 i krijepi dušu moju.

Stazama pravim on me upravlja
radi imena svojega.

4Pa da mi je i dolinom smrti proći,

zla se ne bojim, jer si ti sa mnom.

Tvoj štap i palica tvoja
utjeha su meni.

5Trpezu preda mnom prostireš

na oči dušmanima mojim.

Uljem mi glavu mažeš,

čša se moja prelijeva.

6Dobrota i milost pratit će mene

sve dane života moga.

U Jahvinu ću domu prebivati
kroz dane mnoge.

4. «Ženo, evo ti sina...Evo ti majke!» (Iv 19, 26)

Tako govoriš ti Isus: «Ženo, evo ti sina...Evo ti majke!». Ivan je zastupnik svih tvojih sljedbenika. Predajući svoju majku njemu, predaješ je i meni. Zaželio si, Spasitelju moj, da živimo sinovski odnos s tvojom i našom majkom Marijom. Nas si priznao svojom braćom i sestrama; duhovnom djecom svoje Majke. Tu su temelji našega sklada i međusobnog poštovanja. .

Gospodine Isuse, sebe predaješ za moj spas. Predao si mi dioništvo u otajstvenoj zbilji svoga Oca. Govorio si za uvijek jednoga i istoga: *Otac moj i*

Otac vaš. Sada nam daruješ svoju Majku – tvoja i naša Majka jest jedna. Tako nam daruješ ono što ti je najbliskije. To je tvoj oporučni dar. Isuse, ljubiš me i predaješ samoga sebe za mene. Vjeroispovjedam s Apostolom: «Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene» (Gal 2, 20). Oče, ti: ni svojega Sina nisi poštediti, nego si ga za sve nas predao! Kako nam onda s njime nećeš sve darovati? (Rim 8, 32). Marijo, ti si nam predana za majku. Daj mi da ljubim Sina tvoga, njegovo veličanstvo, našega brata, tvojim srcem. Isuse, pridruži me svome spasiteljskom djelu. Pridruži me djelu svoje i naše Majke.

Kao Marija...

5. «Žedan sam!» (Iv 19, 28)

Što li je, Bože moj, sve nazočno u toj tvojoj riječi: «Žedan sam!».

Žedan si Samarijankina i moga povjerenje. Žedan si moga spasenja. Isuse, žedan si raskinuti okove moga životnoga križa. Žedan si moga oslobođenja i života s tobom u kući svoga i našega Oca. Opsjednut svojom zloćom, čovjek se tvojoj žeđi ruga. Mjesto otvorena srca da primi tvoju spasiteljsku ljubav, on tebi nudi gorki napitak okorjelosti svoga srca. Na ljubav ti uzvraća octom i žući. Bože moj, tvoju ljubav prema meni ne može ugasiti nikakva gorčina mojih zlodjela niti, pa čak niti patnja i smrt na križu koju podnosiš.

Kako li sam bijedan. Ti mu nudiš Izvor žive vode, a ja vodu tražim u suhim i ispucanim kladencima ovoga svijeta. Htio bih sam iskopati izvor na kojemu ću utažiti svoju žeđ. Htio bih biti sam svoj gospodar; sam raspolagati svojim životom, a nisam kadar niti jedne vlasi na svojoj glavi učiniti bijelom ili crnom. Tko je pokrenuo moj život? Tko je tako čudesno i predivno uskladio moju tjelesnost. Mislim! Osjećam! Čujem! Vidim! Govorim! Hodam! Volim! Rađam! Odgajam! ... Od koga mi sve to? Samo obraćenje tebi, Bože moj može utažiti moju žeđ za mirom i srećom. Tek kada se napijem sa izvora Žive vode, tek kada me preplavi rosa tvoga Duha, tek tada mogu biti slobodan za tebe i za sebe. Dokle god vodu tražim u pustinji vlastitih užitaka i lažnih uspjeha ostajem prikovan na svoj križ.

Probudi u meni žeđ za tobom - izvorom Žive vode.

*Kao što košuta žudi za izvor-vodom,
tako duša moja čezne, Bože, za tobom.*

Žedna mi je duša Boga, Boga živoga:

o, kada ću doći i lice Božje gledati?

Suze su kruh moj danju i noću,

dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"

Što si mi, dušo, klonula

i što jecaš u meni?

U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti,
spasenje svoje, Boga svog! (Ps 42).

6. «Dovršeno je!» (Iv 19, 30)

Ljubljani učenik koji stoje pod Križem jednostavno bilježi: *«Čim Isus uze ocat, reče: 'Dovršeno je!' I prignuvši glavu, preda duh»*. Izgovaraš smirujuću riječ: *«Dovršeno je!»*. Vrh ljubavi je pokazan. Od sada će biti trajno dokazivan. Sin je predao sve svoje; cijeloga sebe. Drevna proročanstva postadoše čin. Izvršio je Očevu volju. Moć grijeha je uništena, a praštajuća ljubav i pravednost čovjeku ponuđena.

Isuse, tvoje predanje Duha jest novo stvaranje. U prvom susretu sa svojim učenicima, na dan Uskrsa, slavodobitno kažeš: *«Primate Duha Svetoga»!* To je novi stvaralački čin. Udahnuo si svojoj Crkvi Duha oživljavatelja. Tvoj Duh sada prodahnjuje moje ljudsko i daje mi neslućene mogućnosti – s tobom mogu licati: *«Abba – Oče!»* Sine Oca vječnoga, Tvoj izdah jest moj novi udah života Boga živoga. Bože moj, u meni obnavljaš svoju sliku. U meni dovrši djelo koje si započeo. Posveti – pobožanstveni nas u svojoj Istini, Sveti Oče. Neka tvoj Duh u Crkvi i svakom kršćaninu izvrši djelo posvećenja i pobožanstvenjenja. *«Nauči me da vršim volju tvoju jer ti si Bog moj. Duh tvoj dobri nek' me po ravnu putu vodi!»* (Ps 143, 10).

Tvoj duh me ovija kao plašt....

7. «Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj»

Spasitelju moj, u Očeve ruku predaješ duh svoj. U najdubljem svom poniženju častiš Oca. Osovina tvoga poslanja jest Istina koja glasi: *Od Oca dolazim i idem Ocu. «Ja i Otac jedno smo»* (Iv 10, 30). Ti znadeš od kuda dolaziš i kamo ideš. Od Oca si izišao i k nama sam, a sada u Očev dom vodiš nas, svoju braću i sestre. Tvoje povjerenje nije mogla pomutiti niti muka i smrt na križu. Umrli, ti postaješ Živi. Odbačeni, to posta Gospodar gospodara i Kralj kraljeva. Slavodobitno zboriš: *«Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te imam ključ Smrti, i Podzemlja»* (Otk 1, 18).

Isuse, dolazi i vrijeme mojega odlaska. Već sada s tobom smijem reći: *«Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj»*. Neka tvoja muka, smrt i Uskrs za mene ne budu uzaludni. Pokaži mi svjetlo svojega lica, puninu svoje radosti. Dovrši u meni što si započeo već stvaranjem u majčinoj utrobi i, nadasve, novoporodom krsta. Daj da moj čas nađe svoj utok i svoju puninu u tvom času.

Gospodin je moja snaga, Gospodin je moja pjesma...

"U čast Jahvi zapjevat ću,
jer se slavom proslavio!
Konja s konjanikom
u more je survao.

Moja je snaga, moja pjesma - Jahve
jer je mojim postao izbaviteljem.
On je Bog moj, njega ja ću slaviti,
on je Bog oca moga,
njega ću veličati....

11 Tko je kao ti, Jahve među
bogovima,
tko kao ti sija u svetosti,
u djelima strašan, divan u čudima?

Završna molitva

Otkupitelju moj, svojim Križem ti si obeskrijepio moj životni križ. Sada znam od kuda dolazim. Otac me u tebi *izabra za sebe prije postanka svijeta.*

Sada znam kamo idem: mene blagoslovi da *budem svet i bez mane; u ljubavi me predodredi za posinstvo, za sebe, po tebi Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje.*

Više ne moram častiti slijepe sile i klanjati se kojekakvim ispraznostima. *Tebi u tvojoj Crkvi kličem: «Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u tebi, Kriste.*

Bože moj, divna je sloboda u koju me uvodiš. Sada smijem biti slobodan od svega zla koje sam pretrpio ili nanio. Ti si meni oprostio i osposobljavaš me za praštanje. Ti, Bože moj, svojim blagoslovom i milošću mene i moje *zamilova u Ljubljenome u kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje grijestupa po bogatstvu tvoje milosti, Spasitelju naš.*

*Nju preobilno u nas uli
zajedno sa svom mudrošću*

*i razumijevanjem
obznanivši nam otajstvo svoje volje
po dobrohotnom naumu svojem
što ga prije u njemu zasnova
da se provede punina vremena:
uglaviti u Kristu
sve - na nebesima i na zemlji.
da budemo na hvalu Slave njegove –
opečaćeni Duhom obećanim, Svetim. Amen!*